

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Večove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Izstop narodno-naprednih poslancev iz hrvatsko-slovenskega kluba.

Kranjski poslanci napredne narodne stranke so odposlali načelnikstvu hrvatsko-slovenskega kluba naslednje pismo: Veleblagorodnemu g. dr. Ivčeviću, načelniku hrvatsko-slovenskemu klubu.

Podpisani poslanci slovenske narodne napredne stranke izjavljajo, da izstopijo iz hrvatsko-slovenskega kluba, in to z ozirom na klerikalno gonjo, katera se je vprizorila protinekaterim članom kluba, in da ne otežijo še drugim članom obstanka v klubu.

Slavno načelnikstvo blagovoli ta izstop na znanje vzeti ter o njem obvestiti hrvatsko-slovenski klub s pristavkom, da podpisani žele s klubom ostati v prijateljskih razmerah.

Z odličnim spoštovanjem
dr. Ferjančič, Plantan, dr. Tavčar.

Izvrševalni odbor napredne narodne stranke je imel včeraj popoldne sejo, v kateri je soglasno sklenil:

Izvrševalni odbor narodne napredne stranke odobrava dotedanje postopanje poslancev narodno napredne stranke in njih izstop iz hrvatsko-slovenskega kluba.

So že zopet tu!

I.

Z bližajočo se spomladjo povračajo se k nam miroljubne tičice, in iz tega in onega grmiččka done nam znani glasovi, katerih mej zimo nismo čuli. Spomlad pa se čuti tudi v politiki, in politične tice pevke znajo zopet in zopet svoja gnezdica po znati.

LISTEK.

Na veliki petek.

Hrvatski spisal Ksaver Šandor Gjalski.
(Dalje.)

Mej tem sta pazila otroka dalje na krompir in na jajca, pozorno obračaje jih v žrjavici. Pri tem se je razvil mej njima razgovor. Deček je hotel vedeti, kako je prišlo cigancé tjakaj? Spočetka dekletce ni hotelo razvijati svoje nesreče. Toda fantič jej je stavil lokavo vprašanje za vprašanjem, dokler ni deklica vkljub svoji premetenosti, strahu in opreznosti povedala vso svojo nesrečo.

— E — čemu so šli krast! — evo — prav jim je — sedaj jih obesijo. Kaj misliš — konje krasti! To ni mala stvar. — Kaj ne, strijo?

— Eh — moj ded pravi, da cigani morajo tako delati, da pravi cigani ne morejo drugače, ko nimajo ničesar. S tem nas hrani. Oh, bili smo že vsi skupaj zelo lačni, — a za konja bi bil dobil oče novcev, in materi bi bil kupil marsikaj — je odvrnilo dekletce.

— Evo, sedaj bo pa kupil — bržčas na vislicah! Prav mu je, glej — tudi moj strijo nima nikjer ničesar — pa vendar ne krade. Krasti je velik greh. Tudi jaz ne kradem, jedva da vzamem kje kako pozab-

nih grmičih in vmes sladko pojo o ljubezni, o spravi, o bratomornem boju, in o drugih takih tragičnih rečeh. Dve taki pevki sta se oglasili ravno kar: prva v dunajskem „Jugu“, kojega izdaja Frano Derganc, ureja pa Niko Zupanič; druga v tržaški „Elinosti“, o koji pač vemo, kdo jo izdaja, kdo da jo pa ureja, tega za gotovo ne vemo. V „Jugu“ si je pripravil gnezdice neki „parlamentarec“, ne vemo, je li to gospod Derganc, ali pa g. Zupanič. Vsekako imamo opraviti s pristnim parlamentarcem, ki ima v parlamentu mnogoštevilno stranko za sabo, brez dvojbe pa ima za sabo tudi maso naroda, ker bi drugače s to maso tako oblastno ne disponiral.

No z „Jugom“ se ne bomo prepirali, in tudine s tistim „uglednim državnikom“, iz kojega „Jugovi“ „parlamentarci“ svoje vire zajemajo! „Jug“ je mladeniška revija, in človeka veseli, če se mladina briga za politiko in druge važne probleme. Če pri tem opazujemo, da se razvijajo kipeči nazori, da mladi pisatelji menijo, da so nezmožljivi, da vse vedo, in da se bode svet do pičice ravnal po njihovih (mladih pisateljev) predpisih, ne polagamo vsega tega na preobčutno tehtnico, ker imamo pri tem zavest, da smo mi, ko smo bili mladi, bili do zadnje koščice tudi taki, meneč, da Slovenija kar kopni, da bi prej kot prej od nas izvedela, kako se ji je prestrojiti in preleviti. V resnici pa so bili naši nazori ravno tako nezreli, kakor so nezreli nazori „Jugovega“ „parlamentarca“, in tudi mi smo prave in resnične potrebe slovenskega naroda ravno tako površno poznali, kakor jih pozna ugledni državnik dunajskega „Juga“. Ta državnik in oziroma parlamentarec ni niti liberalec niti klerikalec, on ni sploh nič, ali je pa oboje, kakor ravno hočete. Mi bi državnemu ugledniku niti odgovarjali ne bili, da se njegovega parlamentarizma ni s slastjo poprijel ljubljanski „Slovenec“, ki ima posebno ostro oko za vsakega kvasiliberalčka, ako tu in tam v lastno napredno skledico pljuje.

Kake nazore ima torej naš parlamen-

tarec z juga? Čujmo, kako piše o klerikalizmu! „Kaj je klerikalizem? To je tisočletna in stoglavna pošast, ki ima svoja požrešno in nenasitno telo v Rimu, a glavo izteza po celem svetu. Klerikalizem je političen tok, ki izvira v Vatikanu, a se razliva po celem svetu. Ta politična struja hoče, da bi imel rimski škof oziroma papež svojo državo in vojsko, kakor drugi posvetni vladarji, da bi papež zapovedoval celemu svetu, in bi se pred njim tresli kralji in cesarji. Klerikalizem je čisto krvni naslednik lakotnega imperikalizma rimskih cesarjev. Klerikalizem je največji nasprotnik narodnega razvoja in vsakega napredka, najhujša pijavka človeške družbe; klerikalizem ščuje narod protinarodu, da igra potem vlogo tretjega, ki ima dobiček. Klerikalizem nima s krščansko vero nič opraviti, on smeši Kristusovo vero in jo izkorišča v najpodlejše namene; jedini namen klerikalizma obstoji v tem, da podjarmi celi svet, vse narode Vatikanu in jih spravi v njegovo duševno in telesno odvisnost.“

To je klerikalizem po dunajskem „Jugu“, in prav nič čudnega ni, da naš „Slovenec“ te obširne definicije klerikalizma ni ponatisnil, da si je v drugem, v kolikor pride v poštev oseba dr. Tavčarja, slastno citiral iz članka „Liberalci ali klerikalci?“ Vzlicetemu, da je klerikalizem prava duševna in telesna kuga, ki si hoče podjarmiti celi svet, pa nam državnik in parlamentarec v „Jugu“ ne ve drugega sveta, nego s puško v kornuzo, ter mirno čakati, da nas klerikalizem pozoblje! Taka modrost, mladi prijatelji, nam ne ugaja. Če je klerikalizem res taka pošast, kakor je slikata Vi, potem ni druge logike, nego, da se pokliče zadnji mož na krov, in naj pri tem pademo vsi do zadnjega moža! Da, mladi prijatelji, vzlic vašim parlamentarcem in

državnikom ne bomo postali v slovenski politiki orientanci, ki se slepo pokore svojemu kismetu, mi ostanemo stara garda, ki rajše umre, kot pa bi sramotno položila orožje pred klerikalizmom — stoglavno pošastjo, ki ima svoje požrešno in nenasitno telo v Rimu, a glavo izteza po celem svetu. V drugem — brez zamere!

Naši „rimski“ katoliki.

Kakor maček okrog vrele kaše, tako hodijo naši latinizatorji okrog „unijatstva“. Diši jim, pa si ne upajo se ga dotakniti, da se ne bi spekli. Razumemo, od kod izhaja ta strah. Boje se pač za svoj žep, da bi pri tem škode ne trpeli. Kaj pa hočete začeti z našimi škofi in prelati, če bi slovenski narod jim hrbet pokazal? Tu, tu jih črevelj tišči, ne pa, kar hinavski pravijo, da bi se bilo bati razkola. To je le pesek v oči neumnim ljudem, ki se dajo za nos voditi.

Kako bi tudi šlo za razkol, ko pa le o združenih cerkvi govorimo! Vse „Slovenčev“ (štev. 68) govoričenje je predrzno natolcevanje in nesramno podtikanje o „skrivnih nakanah“, je samo pretveza, s katero skušajo braniti sebične namene. Stvarnih in resničnih razlogov nimajo, in jih ne morejo nikdar navesti.

Staroslovenski jezik je v bogoslužju od rimske stolice bil potrjen, naš narod ga je v bogoslužju že imel, torej ima do njega sveto pravico, katere mu nihče na svetu ne more utajiti. Le požrešnost in vladohlepnost ter zavist nemških škofov je to sveto pravico narodu kratila stoletja in stoletja, ter krušila naredbe rimskih papežev v svoje ponemčevalne namene.

Vsak, kateri pozna zgodovino, ve, kako so segale nekdanje meje Karantanije, slovenske kneževine, od Blatnega jezera do sredine tirolske dežele in noter do Gorenjeavstrijske in še višje, a kako so se nam te meje skrčile do danes. Znano je iz zgodovinskih spomenikov, kako so ravno nemški

ljeno skorjico kruha, ali poleti češpljo ali hruško, a tudi to samo, kadar sva zelo gladna. A to ni tatvina. Kaj ne, strijo? —

Starec-slepec je naposled prestal moliti. Sedaj je odgovoril dečku ter začel pogovor z otrokom. Pomiril je najprej dekletce, da jej ne obesijo očeta, niti deda; dasi je gospoda zelo stroga in neusmiljena ter silno muči siromake, vendar jih ne sme po svoji volji obešati, ker ne dopusti tega kralj, kateri je postavljen od Jezusa Kristusa ter vlada po svoji volji. A Jezus Kristus je prijatelj sirot, zanje se najbolj zavzema; zanje je trpel, in se dal na križ pribiti, ker ga je ozlovoljilo, ko je tamošnja gospoda — farizeji in publikani — silno mučila siromašni gladni svet.

— Blagor onim, ki so tu preganjani, mučeni in pozabljeni, ker njih je nebeško kraljestvo! Tako pravi gospod Bog, naš Kristus. Tudi On je ostavil kraljeve dvore v Jeruzalemu, dasi je bil kraljevega rodu ter potomec kralja Davida. Vzel je rajše beraško palico v roke ter hodil kakor prosjak po svetu, prepuščajoč božji milosti, da se briga Zanj, kakor se briga za zveri v gozdu, in za lilije na polju. In zbral je berače okrog sebe, a sito, požrešno gospodo je vedno grajal ter jo z bičem v roki spodil od sebe. Zato so Ga tudi pribili na križ, a On je drage volje trpel, ker je s tem pomogel nam siromakom, rešil nas, odprl nam je pot v nebesa, kjer se nam ne bo

treba potikati od praga do praga, temveč bomo gledali skupaj z njim, in s svetimi apostelji ter s svetimi mučenci v božji obraz — vsi v zlatu in vsi blaženi.

Starec je umolknil, a deca se je zanimala najbolj za krompir in za jajca. Deček je pri tem ujel priliko, da je pripovedoval deklici, kako pametna glava je slepi strijo, kateri vse razume ter zna menda toliko kakor kak duhovnik. Celo starca je pripravil k temu, da je pripovedoval o samem sebi, in o svoji modrosti. In starec je postal zelo zgovoren, ne bri-gaje se za to, jeli ga otroka poslušata in razumeta, ali ne. Pripovedoval je to in ono iz svoje mladosti, in iz otroških let. Spominjal se je starišev, kako dobro se jim je godilo, a potem je po nesreči oče utonil, ko je sekal in vozil les za svojega gospodarja; tedaj pa je mati padala v večje in večje siromaštvo, zlasti ko so vzeli njega v vojske. Njemu se je godilo spočetka jako slabo, ker je bil najsiromašnejši v vsem polku, a z dobro voljo se je dvigal malo po malem ter se je naučil celo čitati in pisati; in potem je postal poddesetnik, in pozneje celo korporal. To mu je prišlo prav, ker je mogel odslej od časa do časa pošiljati kak krajcarček materi, katera je zašla povsem v bedo. Gospoda ji je prodala radi dolgov kočico in njivo, pa ni imela ničesar, s čimer bi se bila živila, a da bi si dovolj zaslužila, v to tudi ni bila

več dovolj močna. Tedaj pa se je dogodila velika nesreča. Dogodilo pa se je tako. Blizu mesta, kjer so bili nameščeni polki, so nastali izgredi. Ljudje niso bili zadovoljni s tem, kar jim je plačala gospoda za delo na polju in v tvornici, v kateri so tkali svilo. Razgrajali so tako silno, da so bili njih gospodarji že v veliki stiski in zadregi. Da se jim pomore, je sklenila gospoda iz mesta, da pošlje vojske, ki naj bi napravili mir. Poslali so njegovo kompanijo. Razgrajajoči so se branili ter so pričakovali vojske s kamenjem, puškami in drugim orožjem. Začeli so streljati. A tedaj — nakrat ga je zadelo nekaj v oči, onesvestil se je, in ko so ga prinesli v bolnico, so dejali zdravniki, da je izgubil za vedno vid. In res je ostal slep. Odpustili so ga od vojakov. In tedaj je prijel za palico ter se dal voditi kot berač — najprej od matere, a po njeni smrti od tujih otrok.

— In tako imam svoj križ! — je dovršil slepec.

Mej tem, ko je starec pripovedoval, se je spekel krompir in jajca. Deček je začel jesti. Malo cigancé ga je gledalo valed glada hrepeneče in lakomno. Dete je delalo z ustmi, kakor da je ter jih premikalo v istem ritmu z gibanjem dečkovih ustnic in zob. Starec se je zadovoljil samo s skorjico kruha. A ko je dekletce zopet zaprosilo dečka, naj bi ji dal krompirja ter lovilo lupinje, katere je lupil fantič s tretjega ali

škofje solnograški, brižinski, pasovski itd. grabili slovensko zemljo ter na vse kriplje delovali na ponemčevanje našega ljudstva, da bi si ohranili svoje gospodstvo.

Ker je bila po staroslovenskem bogoslužju za njihove ponemčevalne in vladohlepne namene nastala nevarnost, so podkupili slovenskega kneza Kocelja, da jim je pomagal izgnati Metodove učence. S tem, da so izgnali duhovne, večje slovenskemu jeziku, je bilo seveda samo ob sebi umevno, staroslovensko bogoslužje postalo nemogoče.

Ali pravice nam s tem zločinom niso zatrl ti naši sovragi in krivčniki!

In kaj vidimo danes med nami? Sami rodni sinovi slovenskega naroda teptajo na svete, od rimske stolice potrjene pravice našega naroda ter se še zovejo „rimske“ katolike. Ali hočete biti bolj sveti kakor Rim? Ako papež Leon XIII. sam dovoljuje slovanski jezik v bogoslužju, in odobrava „unijo“, kako se ji morejo potem še naši „rimske“ katoliki ustavljati? Ali niso to ostudni narodni efjalti, gnusni avetoblinci? Pa vse njihovo zapletno mjavkanje ne bo zadržalo unijatske ideje. O tem smo prepričani. Mi jim povemo samo toliko, da se ali združijo z opravičenimi narodnimi težnjami, ali pa bodo v najkrajšem času doživeli najljutejši boj. Ne bomo sicer kričali „proč od Rima“, pač pa „proč z efjalti!“ Mi smo sicer že združeni in združeni ostanemo, toda ravno zato tudi odločno tirjamo, da se nam dadó pravice, katere so nam sovragi po krivici vzkratili.

Živela unijatska ideja!

J. Š.

V Ljubljani, 4. aprila.

K položaju.

„Nar. Listy“ pišejo o položaju v Avstriji jako pesimistično. Storjeno delo drž. zbora se jim zdi majhno, in se stranke niso prav nič zblížale. Napravila se je ne-politična debata brez trdnega cilja, živelo se je od dnevnih uspehov in če se je le posrečilo, kaj dognati, se je to smatralo že za triumf. Čistega pogleda v bodočnost ni. A tudi vlada nima vzroka, biti optimistična. Ogrski poslanci, ki so prišli na Dunaj radi kvote, naglašajo, da treba sedaj vsekakor negotbeno vprašanje rešiti. Ta pritisk iz Transilvanije je postal že marsikateri vladi, ki je imela večino, nevaren. Koerber pa večine niti nima. — Med levičarskimi strankami se je začelo delati na to, da bi dobili Nemci svojega ministrarjaka. „Information“ piše, da so imeli Nemci že štiri „svoje“ ministre rojake, a vse so zopet vrgli sami, kajti vsak izgubi njih zaupanje takoj, ko zasede ministrski stol. Sicer pa bi bil tak minister tudi nepotreben, ko so itak vsi sedanjí ministri — izimši Giovanellija in Rezeke — trdi Nemci!

Nove izpremembe v Srbiji.

„Srbobran“ je dobil iz Belegrada poročilo, da sedanjí ministrski predsednik A. Jovanović odstopi v kratkem ter dobi mesto v državnem svetu. Provizorno vodstvo ministrskega predsedništva pre-

četrtega krompirja, tedaj je odločil stavec, da dobi tudi deklica kak kos.

Pohlepno se je vrglo dete na vroči krompir, a takoj je tudi prosilo, da bi mu dala še kost.

Starec jo je strogo posvaril, spominjaje na veliki post današnjega dne. Dekletce ga ošividno ni razumelo. Stikalo je mej cunjami in capami slepčeve torbe tako, da se je moglo neopaženo polastiti kosti ter jo hitro skriti pri sebi. K sreči se je bavil deček največ s pečenimi jajci, in ni zato ničesar opazil.

Slepec je mej tem začel govoriti o velikem dnevu, o našem gospodu, Jezusu Kristusu. Dekle si je utešilo prvi glad, in se je zato zanimalo za starčovo pripovedo vanje. Izavalo pa je res silen smeh in roganje dečka, ko se je dekletce s svojimi vprašanji izdalo, da nima prave misli o našem gospodu Jezusu Kristusu ter da ga uvršča v isto vrsto z gospodi orožniki in z gospodom županom, kateri prihaja vsakokrat podit cigane z občinskega pašnika. No, slepec jo je mirno poučil, kdo je naš gospod Jezus Kristus, in kaj se z njim godi danes — na veliki petek. — Začel je pripovedovati tragedijo z Golgoti. Deklica je sedaj popolnoma pozabila, da jej je želo dec še vedno prazen. Segalo jej je v srce, ko je čulo povest nekam podobno sodbi, katere se je bala za deda in očeta.

„Tudi njiju bodo usmrtili!“ je go-

vzame Ljubomir Kaljevič, ki je bil še pred turško-arabsko vojno ministrski predsednik. Ta izprememba v kabinetu Jovanovića se zgodi baje na izrečno željo radikalcev, ki hočejo imeti načelnikom notranjega ministrstva močja, ki bo vodil volitve za skupščino docela zakonito. Kaljevič se je udeležil sej, ki so se vršile na dvoru pod predsedništvom kralja Aleksandra. O nameravani novi ustavi poročajo arabski in hrvatski listi: Zgorenja zbornica bo štela 48 členov; 30 jih bo imenoval kralj, 18 pa jih bodo voljenih. Za te zadnje znaša davčni cenzus 500 dinarjev; cenzus za volilce pa se določa na 45 dinarjev. Načrt nove ustave se je v ministrskem svetu baje že redigiral, a morda se še kaj izpremeni.

Nemiri v Španiji.

Španija ne pride iz nevarnih nemirov. Iz Madrida poročajo v „Köln. Ztg.“, da je položaj v Španiji naravnost resen. V Andaluziji vlada pravcata ustaja. 5000 ustašev je šlo v Motrilavo. Lariosovo sladkornico, največjo tovarno v Andaluziji, so ustaši zažgali in docela porušili. Poklicano je bilo orožništvo in konjenišstvo. Ta dogodek se smatra resnim simptomom. V Barceloni so se primarili veliki antiklerikalni izgredi. Policija in demonstrantje so se zgrabili. Izgredniki so streljali na policijo in jo ometavali s kamenjem. V Barceloni vlada razburjenost.

Vojna v Južni Afriki.

Včeraj smo poročali, da je šel general Plumer iznova lovit Deweta. Današnji listi pa že javljajo, da je dosegel Plumer prvi svoj uspeh: pri Warmbadu je prisilil Bure pod Jurijem Groblerjem, bratom generala Groblerja, in Nikolajem Potgiesterjem, da so se udali. Burov je bilo baje nad 100. V Kaplandiji so še majhni, razkropljeni burski oddelki. Blizu Newcastla so pognali Buri angleški vlak v zrak a se umaknili, ko so dospele čete Campbella. Iz Naamapoorta poročajo, da so Buri porušili proti severju vse proge in je zato ustavljen ves promet V Transvaalu so začeli rudokopi deloma zopet delovati. Delavcem se je zagotovila pokojnina kakor vojakom. V Avstraliji nabirajo zopet nove čete.

Dopisi.

Iz ljubljanskih obrtniških krogov, 2. aprila. Vsako leto, predno se vrše občinske volitve prične „Slovenec“ sistematični lov na ljubljanske trgovce, obrtnike in sploh na meščane ter vpriizarja pravo gonjo zoper vse mestno gospodarstvo zoper občinske svetnike in zlasti zoper župana Hribarja.

Namen „Slovenčevega“ hlinjenja posebno trgovcem in obrtnikom ima prozoren namen.

Pred nekaj tedni privoščil si je „Slovenec“ o nekem odgovoru „Edinosti“ župana Hribarja in ga po svoji krščanski

vorila pri sebi ter prosila iznova slepca, naj ji pripoveduje o Golgoti.

Starec pa je odgovarjal in pričal vedno živahnije. Tudi njemu je bilo drago in prijetno, da je mogel pripovedovati, kako je tudi sam Bog trpel muke in celo smrt, ker je bila gospoda proti njemu. Iz njegovih besed je prodiral čut, da je on, jadni slepec ubožec mnogo in mnogo bližje Jezusu Kristusu, nego bogata in velika gospoda; — iz njegovih besed je odmevala neka velika nada, da je vsa neizrečna beda in nesreča, v kateri živi, samo naprej plačan dolg za one velike slasti in časti, katere mu pripravlja v nebesih Jezus Kristus. Vedno bolj natanko in natanko je pripovedoval slepec, vsako malenkost tako podrobno, da se je malo cigane vpraševalo pri sebi, ni li starec tudi bil tamkaj, zopet zaman se vprašajoč, kako more vedeti povsem gotovo in točno, da bodo nebesa taka in taka, ter da bo govoril Jezus Kristus te in te besede. Toda starec je pripovedoval s tako strogo resnostjo in gotovostjo, da je bilo malo dekletce uverjeno, da se dogodi vse baš tako, kakor govori starec.

Tako je prešel ves dan. Fantič se je hotel nekaterikrat malo poigrati z deklico, a ona je rajša ostala poleg starca ter ga dalje vpraševala o Jezusu o Golgoti, o nebesih in o siromakih, kateri pridejo vanje.

(Konec prih.)

navadi obiral. Ljubljana je revna, primera s Parizem šepava, čemu bi se posluževali novih iznajdeb v korist meščanov? Ali ni dovolj, da ima Ljubljana 9 lepih cerkev in še kapelice? Kaj nam mari mestni tlak, saj celo s oklami lahko stopiš v najlepšo cerkev. Kanalizacija, vodovod, elektrarna in Bog zha kaj si še peklenski duh izmislil. To je vse samo za liberalno „gospodo“.

Dragi obrtniki! Poglejte našo klerikalno gospodo. Kako bode ta skrbela za trgovce, obrtnike in pa hišnike ako dobi mestno upravo v roke. Že naprej se Vam morajo sline cediti ko se spomnite na to, da dobode mestno gospodarstvo v roke evo: Koj po potresu je bivši škof Missija si naročil dragega arhitekta iz Solnograške dežele, dasi imamo izvrstnih domačih inženjerjev in arhitektov (tudi svoji k svojim!) da je še dražje načrte za prenovljenje cerkva naredil. Posebno sv. Jakoba fara bo še dolgo let temu arhitektu in škofu Missiji pela zahvalno pesem. Koliko lepega denarja so tuji rokodelci zaslužili pri prenovljenju cerkva in ga odnesli iz Ljubljanskega mesta ko so domači obrtniki, posebno slikarji, na razvalinah mesta, kruha stradali. Kje si bil takrat ti „Slovenec“ da bi ščuval domače obrtnike, da bi palico pokazali klerikalcem?

O, saj vas klerikalna gospoda okolo Šenkla vža poznamo! Kako boste za nas meščane, obrtnike in trgovce skrbeli, to že zdaj kaže dobi gospod Bonaventura. Niso se še zacelile rane, ki jih je potres naredil, že skrbi škof Jeglič prav po očetovsko za svoje in ne ve, kako bi zadnji vinar revnemu kmetu in še revnejši udovi izprešal za neke zavode, kateri bodo za naše razmere peto kolo in ki bodo stali v Št. Vidu, da Ljubljancani saj nič dobička ne bodo imeli od njih.

Imamo na Kranjskem 5 gimnazij ki dajo več ko dosti bojevitih vojakov za klerikalno gospodarstvo.

Idrija zdihuje opravičeno po kaki srednji šoli!

Škofovi zavodi bodo stali velikansko svoto ali kako bo z udrževanjem teh dragih naprav? Vsako napravo ki jo občinski svet ljubljanskega mesta ukrene če je še tako opravičena in je v korist mestu, vsako razupije „Slovenec“ in kliče na pomoč davkoplačevalce.

Ti ubogi župan, postani klerikalec, glej da pregovoriš občinske svetnike, da bodo ves denar, ki gre za tlak ali za kako koristno družbo n. pr. za gledališče, in raznim slov. zavodom, dali za Škofove zavode in hvalil te bo „Slovenec“, da se bo kar kadilo.

Glej dragi sotrpín, kako te ima „Slovenec“ za časa volitve grozno rad, in pomisli kako je pljuval „Slovenec“ na Sokolovo maskarado, menda samo zato, ker je marsikateri obrtnik kak krajcar zaslužil, posebno krojači, čevljarji in šivilje. Pri Sokolovi maskaradi menda ni palo nič za škofove zavode. Koliko pa je na katol. plesu v „Katoliškem domu?“ Ježeš, sv. leto, pa v „Katoliškem domu“ se je plesalo in šopke dajalo!

Vprašamo Vas, dragi someščani, obrtniki in trgovci, kar Vas ni še na glavo padlo in ki ljubite svoj narod, kako bo izgledala Ljubljana ako pride v roke naših političnih kaplanov? Vse, vse pojde v farovško malho. Dal Bog, da nikdar do tega ne pride, da nam ne bodo še mesta v črno kuto zavili.

Ti pa „Slovenec“, prijatelj obrtnikov. le pridno kotle za ajmoht pripravljaj, volitve se bližajo, veliko ga boš potreboval a pošteni obrtniki bodo ti že kar nametali kotle da bo tvoji hlinavski gardi do prihodnje volitve ajmoht v želođu obtičal.

Ljubljanski obrtnik V.

Iz Velloih Lašč, 2. aprila. Pretečeno nedeljo vrtil se je tu v gostilni Uršule Somrak, bivše vdove Žužek, ustanovni shod za prepotrebno zadrugo. Prepotrebna je zadruga za Velike Lašče gotovo, ker so tudi tu pri nas obrtniki, ki na prijazen pogled župnika ali kaplana pozabijo, da so obrtniki in pljujejo v skledo, iz katere zajemajo. Da so pa oči zapeljive, ve prav dobro g. Jaka, ki tako rad pokuka v črne očke male Francoike. Dobro vemo, da društvo ne more obstatí, ker ne bode dobilo koncesije za vinotoč. Čemu treba tedaj Kristusovim namestnikom razburjati duhove in hujkati sosedu zoper sosedu, ki sta nasprotnega

političnega mišljenja. Vai smo jedne vere, a misli ima vsaki drugačne. Če ima gosp. župnik toliko prostega časa za osnovanje zadrug, naj nam odpusti, če mu svetujemo, da rajši nekoliko popraša po kontokorentih pri domačih trgovcih, spravi svoje cerkvene račune v red, nekoliko „piljenja“ velikega zvona faranom vrne, in sicer vsaj toliko, kolikor ga je Jobanca razdala. Ko bo vse to izvršil, natrese naj si na glavo pepela, se zapre v svojo celico in naj premišljuje o njegovega dobrega znanca „rajžah“ z lepo Johanco. Morda mu pride pri tem še v spomin, kako je neki duhovnik — kateri, bode že sam vedel — v Trstu v civilni gorenjski noži z „lajpčom s ta velikimi knof“ s tremi osebami ženskega spola po Trstu šetal in — no, povemo drugič.

Osnovalnemu odboru zadruga pa se mora tu javno čestitati na izberi načelnika. Omenjeni mož vagal bode fižol, kavo itd., a po naših dosedanjih izkušnjah smo preverjeni, da teh predmetov ne bode razločeval. Da je ta naša misel opravičena, navedemo za danes le to, da ta gospod pred par leti niti ni razločil stranišča od „šparherda“. G načelnik, kako že pravi Bingle?

Iz Zagorja na Pivki, 2. aprila. V seji dne 31. marca t. l. je izvolil tukajšnji občinski odbor svojim županom gospoda Matijo Faturja ml., občinskima svetovalcema pa gg. Rudolfa Horvata in Jakoba Mariničiča. Ob enem se je izrekla odstopivšemu županu gospodu Matiju Faturju st., ki je vodil tukajšnje občino nepretrgoma skozi petintrideset let v splošno zadovoljnost, najtoplejša zahvala. — Odstopil je torej starosta kranjskih županov; težko breme županske časti je sicer odložil vrli mož, a spoštovanje in ljubezen, katero si je pridobil z vestnim izpolnjevanjem svojih dolžnosti v teku teh dolgih let, ostane mu i nadalje pri zagorskih občanih. Saj je pa to tudi jedino zadoščeno, katero prejme kot plačilo za svoje delovanje. Zato naj bode naštrazenemu narodnjaku tudi na tem mestu izrečena zaslužena zahvala!

Iz Št. Pavla pri Priboldu, 2. aprila. K zborovanju „Bralnega društva“ v Šent Pavlu pri Preboldu dne 31. marca t. l. poslalo je slavno „Hmeljarsko društvo“ v Žalcu g. A Petričeka, da je prednašal o umnem hmeljarstvu. Pounk, ki se je vršil po sledeči dispoziciji: 1. Shod avstrijskih hmeljarjev dne 24. marca t. l. v Žalcu; 2. o delovanju hmeljarskega društva; 3. rež hmelja; 4. gnojenje hmelja; 5. obdelovanje hmelja, je bil tako zanimiv in koristen, da si štejemo v prijetno in častno dolžnost, izreči tem potom gospodu predavatelju in slavnemu „Hmeljarskemu društvu“ najsrčnejšo zahvalo. — Bralno društvo v Št. Pavlu pri Preboldu. — Franc Hmelj, t. č. predsednik. Josip Vidic, t. č. tajnik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. aprila.

— Osebne vesti. Za okrajnega glavarja v Celje na mesto v Gorico premeščenega Attemsa pride, kakor poroča „Domovina“, baron Oton Apfaltrern, sedaj okrajni glavar v Ptuj.

— Ni mu odpuščeno! Dvorni svetnik Ploj se nam je začel kar smiliti. Nič ni pomagalo, da je javno obudil kes, za silno hudodelstvo, da je nekaj tednov sedal z dr. Tavčarjem v enem klubu; in tudi s tem, da je začel vojno zoper dr. Tavčarja ter razbil hrvatsko-slovenski klub, si še ni pridobil milosti sv. Duha, kateri, kakor znano, pri nas govori na usta dr. Šusteršiča. „Slovenec“ je to dvornemu svetniku Ploju včeraj na polna usta povedal, piščo: „Ali sedaj pridemo v čudni položaj, da moramo — dr. Tavčarja braniti proti gg. Ploju in Robiču. Tavčar ni postal v zadnjem času nič hujši, nego je bil pred vstopom v hrvatsko-slovenski klub. Tavčar je bil takrat ravno tak, kakoršen je danes — ni se čisto nič spremenil. Če je bil torej takrat dober za hrvatsko-slovenski klub, zakaj danes ni? To vprašanje tudi dr. Tavčar sam v svojem listu začuden stavlja, in prav ima s svojega stališča. Dr. Ploj je dobro vedel, s kom se je združil v politično zvezo, ko je rajši šel s Tavčarjem, ko s katoliško-narodnimi poslanci.“ ... Torej nič ni pomagalo ... Ko bi si bil dvorni svetnik Ploj naše klerikalce kdaj bližje ogledal, bi bil lahko vedel, da klerikalec nikdar ničesar ne odpusti, pa naj se ubogi grešnik še tako kesa. Podvrčel se

to treba popolnoma in brezpogojno, g. dvorni svetnik, šele potem vam bo odpuščen vaš greh zoper — sv. Duha.

— **Zanimivo priznanje.** Kršćansko-socijalni državni poslanec in profesor bogoslovja dr. Scheicher je nedavno tega v „Correspondenzblatt für den katholischen Clerus“ zapisal naslednje: „Cerkve je postala birokratična naprava, v kateri so na centimeter natančno predpisani prikloni. Svetega Duha se povabi o Binkošti, a nihče ga ne sprejme. Posvetujake se je tako temeljito spravilo ob vsako zanimanje za cerkev, da večinoma mirno gledajo, kako se odnaša opeko za opeko od božje stavbe. V apostoliški cerkvi so verniki pri upravi cerkvi sodelovali, sodelovali in sodelovali. Toda staro cerkvena ideja o skupnosti duhovnikov se je tako izgubila, da so duhovniki posebna kasta, skoro kakor pri starih Egiptojcih.“ — Komentarja temu zanimivemu priznanju ne bomo pisali, prosimo pa vse svoje čitatelje, naj pomislijo, kako bi naši nasprotniki vpili, da grdim cerkev, in kako bi neki naši prijatelji vzdihovali in kazali belo svojih oči, ako bi bili to mi napisali!

— **Kaj bo z goškim tolovajstvom?** Pod tem zaglavjem smo pričeli v št. 71. članek, kateri nam je bil zaplenjen. Današnji uradni list prijavlja potrjenje iste konfliktacije. Iz tega razvidimo, da smo s svojim člankom storili pregrešek po čl. VIII. postavbe z dne 17. decembra 1862, št. 8. drž. zak. ex 1863. Ta člen se glasi: „Kdor se o priliki kake se tekoče kazenske razprave v tiskovinah spuša v razgovore o moči (vrednosti) dokazil, v ugibanja o izidu razprave ali v prevračanja podatkov pravde tako, da utegne vplivati na javno mnenje, še predno je sodišče izreklo sodbo, zakrivi se pregreška ter je obsoditi v zapor od enega do treh mesecev.“ — Proti tej potrditvi vložimo ugovor, ker v svojem članku se nismo spuščali v razgovore o moči dokazil, niti v ugibanja o izidu razprave, niti smo prevračali podatke pravde, nego se bavili samo z imediatno vlogo ljubljanskega knezoškofa v tej zadevi.

— **Predavanje v „Narodnem domu“.** „Russkij kružok“ je priredil sinoči svoje prvo javno predavanje. Gosp. urednik dr. Dmitrij Vergun z Dunaja je govoril preko jedne ure o slavnem ruskem pisatelju in mislecu Dostojevskem. Predaval je v ruskem jeziku, a tako lepo, da ga je mogel umeti vsak poslušalec. V uvodu je govoril g. dr. Vergun o velikem vplivu Dostojevskega na nemškega filozofa Nietzscheja, ki se je z idejami Dostojevskega v svojih spisih docela asimiliral. Govorec o verskem, socialnem, političnem in slovanskem naziranju Dostojevskega je dokazal g. predavatelj, da je bil g. Dostojevski pravi slovanski prorok, ki je imel trdno vero v bodočnost in končno zmago slovanstva. Duhovito, temeljito in navdušeno predavanje v pesniško-kipečem, krasnem jeziku so sprejeli, žal, maloštevilni poslušalci z gromkim ploskanjem. Gospod Trstenjak je napil g. govorniku in prospevanju njegovega glasila, „Slavj. Vjeka“, ki dela brez fraz za dejanjsko izvrševanje slovenske vzajemnosti. G. Vergun je odgovoril na napitnico z vezanimivimi podatki iz slovanske sedanje zgodovine, kako slabo da se razumeva celo v krogih učenjakov Slovanov pomen in važnost slovanske vzajemnosti in ruščine. Fraze pa naj se umaknejo delu, potem se popnemo Slovani kmalu na ono stopinjo, katero bi morali doseči že davno kot številno najmočnejši in najvztrajnejši narod. Večer je bil jako zanimiv, ter je samo obžalovati, da je med ljubljanskim občinstvom tako čudno malo zanimanja za resna predavanja!

— „Radogoj“ naklonila sta gospa Jela in gosp. Janko Rahne, c. kr. notar na Brdu, svoto 15 kron mesto venca pokojnemu Iv. Tavčarju, in istotako Neimenovani v Ljubljani mesto venca umrlemu nadinženirju Tomažu Valku v Radolfovem in go-spej svetnika Gregorina v Celji 20 kron. — Hvala jim, živeli posnemovalci! Ž.

— **Tamburaški klub „Krlm“** viško-glinške čitalnice priredi na velikonočni ponedeljek dne 8. t. m. v salonu g. Trauna na Glincah koncert in dramatično veselno igro s petjem „Bob iz Kranja“. Začetek koncerta ob 5. uri, igre ob pol 5. uri zvečer. Vstopnina 20 vin. od osebe.

— **V logaškem okraju** vrše se večinoma po vseh občinah občinske volitve.

Pričetek volitev je bil v Hotedršici. To trdnjavo naskočili so letos precej bojevito nasprotniki, a njih naval razbil se je ob kremenem značaju naših mož. Voljeni so le naši možje, izjemoma dveh, ki sta pa prišla s pomočjo naših glasov v odbor. Upamo, da tej občini slede tudi druge občine v našem okraju. Na noge možje!

— **Smodnik za streljanje zoper točo** se bo oddajal tudi letos potom deželnega odbora kranjskega, in so vse tozadevne prošnje in naročbe uposlali direktno poselnemu. Ob enem z naročitvijo je vpsolati tudi po 20 K 60 vin. za vsak naročni zaboj a 25 kg.

— **Glas iz Toškega čela.** Ljubljanskim izletnikom najtoplejše priporočamo obisk te imenitne gore; pot je jako složna, skozi Šiško Dravljico ali Koseze do hriba. Potem je pot do vrha zaznamovana. Na vrhu je lepa ravnina, s katere se vidijo vsi deli naše dežele. Dalje se dobe v gostilni g. Oroslava Zorca, katere se nahaja ravno pod vrhom, pristna vina in pivo, kakor tudi gorka in mrzla jedila. Zatorej priporočamo vsakemu, kateri ima veselje do obiskovanja domačih hribov, da si ogleda ta zanimivi kraj. Trije železničarji.

— **Viničarski tečaj na Grmu pri Novem mestu.** Piše se nam: Ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu se je prepričalo, da izvršujejo viničarji okrog Novega mesta pri nasajanju novih vinogradov vsa dotična dela — valed tega ker nimajo zadostnega strokovnega znanja — tako, da bodo trte le malo časa živele in rodile. Pokazalo se je, da so nekatere kulture, ki stanejo mnogo denarja, že po 7 ali 8 letih take, da se jih ne more več ohraniti. Vzrok temu je, da viničarji požlahtnenih trt ne rigolajo in ne vsajajo prav, ker jih pravilno ne obrezavajo in zlasti neizogibno potrebnega obrezavanja poleti ne izvršujejo. Da se tem kvarnim razmeram konec naredi, je ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu prosilo deželni odbor, naj ustanovi na Grmu brezplačen jednodneven viničarski tečaj, v katerem se bodo viničarji v vseh potrebnih delih praktično poučili. Deželni odbor je tej prošnji ugodil, in se bo ta viničarski tečaj vršil dne 13. aprila t. l. Naj bi noben vinogradnik iz novomeške okolice ne pozabil, poslati svojega viničarja k temu tečaju.

— **Iz Mozirja se nam piše:** Dne 28. marca t. l. je bila Rečica zopet enkrat srečna. Zbralo se je namreč v gostilni pri Prislani kakih 10 katoliških mož (2 župnika, 2 kaplana, 4 veterinjaki, konsumni direktor in oštir), ter imeli ustanovni shod: „Katoliškega polit. društva“. Glavna točka bila je pijača. Oštirju se je potem tri dni po glavi mešalo. — kaplana pa je župnik — pozabil. — Enak, vendar boljše obiskovan shod so imeli že pred 4 leti pri Prislani. Ker se pa izmed vseh tašas tam sbranih gospodov ni niti eden našel, ki bi sprejela pravila v postavnem številu prepisal, zaspalo je ustanovljeno društvo. To je usoda vseh na Rečici ustanovljenih društev, česar se je tudi o tem društvu bati. Potem bo pač treba društvo prekrstiti v „Društvo pijanih katoliških lenuhov“. Naj bi se žegnani gospodje raje brigali za prepotrebno podružnico sv. Cirila in Metoda na Rečici, ki že četrto leto spi spanje pravičnega pod predsedništvom — župnika.

— **Iz gornjegraškega okraja.** Prošnja za podporo za slepce občinske ubožice M. L., matere nekega v obilnosti živečega župnika, se je letos zopet predložila deželnemu odboru. Ta M. L. pa ni potrebna te podpore, 1. ker ni slepa, 2. ker je njen sin dolžan za njo skrbeti. — Škandal!

— **Led v aprilu.** Iz Celovca se poroča, da je ondotno vrbako jezero v sredi še vedno zamrznjeno, in da je led kar črevelj debel.

— **Trgovinsko strokovni poročevalci za inozemstvo.** Svoj čas smo poročali, da je avstrijska vlada gg. dr. E. Pistorju, koncipistu dunajske trg. in obrt. zbornice in K. Schatzetu, koncipistu trg. in obrt. zbornice v Libercu poverila trgovinsko strokovno poročevalstvo za Južno Afriko, Avstralijo in Sibirijo, oziroma Perzijo, Siam, Kitaj in Japonsko. Imenovana gospoda potujeta sedaj po vseh važnejših industrijskih in trgovskih središčih, da morejo interese z njima stopiti v dotiko. Trgovska in obrtniška zbornica nam sedaj poroča, da bosta imenovana gospoda na svojem informacijskem potovanju prišla za

pol dneva tudi v Ljubljano in sicer v tednu po Velikonoči. Ta dan se bo v pisarni trgovske zbornice vršil razgovor, na katerega bodo povabljeni udeleženi krogi. Dan pravočasno objavimo.

— **Pri vojaški vaji.** Z Rake se nam poroča: V torek je divizionar inspiciral tukajšnjo garnizijo. Odradil je na vežbališču tudi vsakovrstne vaje, pri katerih se je tudi streljalo. Nakrat se je zaslišal bolesten vzklík in — neki vojak je padel. Nekdo je bil vstrelil s kroglo. Vojak je bil zadet v nogo in težko poškovdovan. Bržčas pa kroglica ni bila njemu namenjena nego komu drugemu. Sicer so zapovedniki posameznih oddelkov takoj dali natančno pregledati vse puške, toda dognati se ni dalo, kdo je ustrelil s kroglo.

— **Slovenska kolonija v Aleksandriji v Egiptu,** ki šteje kaci 5000 duš, dobi svojega posebnega dušobrižnika. V to je določen katehet na novomeški deški ljudski šoli, pater B. Snoj, ki se koj po velikonočnih praznikih preseli na svoje novo mesto.

* **Nemci se za ruščino** zanimajo neprimerno bolj kot slovanski narodi. Na monakovski univerzi se je ustanovil „russkij kružok“, v katerega se je vpisalo tekom prvih dveh dni 130 slušateljev. Nemci pač znajo ceniti velikansko praktično in idealno važnost ruščine, dočim je n. pr. Slovincem ruščina še vedno nekaj — nepotrebnega!

* **Žrtva soldateske?** Češki poslanec Klofač je v drž. zboru interpeliral radi trpinčenja vojaka Žiljaka po nadporočniku Budinerju. Ta nadporočnik je radi interelacije pozval posl. Klofača na dvoboj, a ga je Klofač zavrnil. Sedaj pa se je vojak Žiljak v Pragi iz strahu pred nadaljno preiskavo — ustrelil. Njegov samomor je zbudil med praškim občinstvom veliko senzacijo ter se je občinstvo začelo zbirati pred vojaško bolnišnico, da se udeleži spreveda. Ali nesrečnega vojaka so pokopali že prejšnjo noč skrivaj, da onemogočijo demonstracijo.

* **Muzikalično čudežno dete.** 7letni Lev Schramm je zbuja nedavno na Dunaju veliko zanimanje, ko je nastopil v samostojnem koncertu kot pianist, kompozist in dirigent. Mali umetnik, učenec znanega dunajkega glasbenega pedagoga prof. Rud. Kaiserja, ki ga je sprido njegove odlične nadarjenosti od drugega leta nadalje nesebično poučeval, je navdušil občinstvo s svojo krasno igro in veliko tehniko. Igral je skladbe Reineckeja, Schütta, Mendelssohna, Liszta, Pacherja in Schuberta. Senzacijo je zbuja „mali Mozart“, ko je prijel taktirko, da dirigira kor svojih součencev iz Kaiserjeve glasbene šole, ki je izvratno izvajal mal kor 7letnega skladatelja in nekaj korov Abta in Bizeta. Ganljivo je bilo videti, kako je mali Schramm svoj prvi venec na vsak način hotel izročiti svojem učitelju. Izredno nadarjenemu dečku je občinstvo viharo ploskalo ter ga obsipalo s cveticami. V premorih je dosegla 8letna Marijana Rub, najmlajši člen dvornega gledališča, s svojimi jako posrečenimi deklamacijami veliko priznanje. Koncert, ki se je vršil pod protektorstvom ekselence najvišje dvorne mojstrice grofice Attems Attems v razprodani dvorani, so posetili prvi krogi rezidence.

* **Statistika ženstva.** Neki statistik je dognal sledeče, doslej neznane činjenice: V mestih, zlasti z industrijo, je več žensk kot moških. V zmernem podneblju je več žensk kot moških, v vročih ali mrzlih krajih pa več moških kot žensk. V vlažnih krajih je več žensk kot moških, v suhih pa več moških. V obče pa je na svetu več moških kot žensk. V Evropi je med 334 milijoni prebivalcev malone štiri milijone več žensk, a zato je v Aziji 16 milijonov več moških, v Ameriki je 1 milijon in v Afriki pol milijona več moških.

Književnost

— **Ivan N. Resmann: Moja deca.** Natisnil Dragotin Hribar v Celju. 115 str. v osmerki Cena 2 kroni. Čisti skupiček je določen za Prešernov spomenik. Med najzanejšimi liriki slovanskimi je gotovo Ivan N. Resman. Poje že preko trideset let ter je bil sotrudnik že naših prvih leposlovnih listov. Največ je spisal za „Lj. Zvon“. Kakor petje kosa, škrlanca ali škinkovca je preprosta njegova pesem,

a tudi pristna, neprisljena, od arca do arca prihajajoča, vsedkar čustva polna. Resman bi si bil kot pesnik vzel lahko za geslo Goethejeve stihe: „Ich singe wie der Vogel singt, der in den Zweigen wohnt, das Lied, das aus der Kehle dringt, ist Lohn, der reichlich lohnet“. Brez pretenzije, brez potezanja za bogvekakšno pesniško slavo, a še manj za svojo korist popeva Resman že nad tri desetletja veselo, nežno, brez iskanja dubovitih ali novih sujetov kakor naroden trubadur. Resman se je skušal vedno prilagoditi dikciji in obliki narodne pesni, kar se mu je posrečilo navadno brez sile in afektiranosti. Njegove pesni so našle že mnogo skladateljev. Več izpregovorimo v kratkem v podlistku. Za danes Resmanove pesni samo toplo priporočamo, in to tem bolj, ker je čisti skupiček namenjen Prešernovemu spomeniku. Zlasti na slovansko ženstvo apeliramo, da se potruji razpečati čim največ teh lepih, okusno tiskanih in fino vezanih poezij, ki so poklonjene bl. gospej Franji dr. Tavčarjevi.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica 4. aprila. Naprednjaki vsi ogorčeni zaradi klerikalnih mahinacij proti Tavčarju. Boj takim politikastrom! Pričakujemo solidarnega nastopa vseh naprednih rodoljubov; vrgli so nam rokavico in mi jo sprejememo! Gabršček.

Ajdovščina 4. aprila. Še ima Slovenija moža, ki ne klanja tilnika, ne duha, ne pred „slavisches Centrum“, niti pred „hrvatsko-slovenskim klubom“. Napred — Tavčar!

Več učiteljev!

Dunaj 4. aprila. Današnja „Neue Freie Presse“ ima uveden članek o draški afəri. Članek imenuje ta dogodek tipičen in dokazuje, da ima v Avstriji klerus že toliko moč kot nikjer drugod. Kmalu bo Avstrija druga Španija.

Praga 4. aprila. Danes dopoldne je imel češki klub svojo sejo. Načelnik kluba je poročal o parlamentarnem položaju.

Lviv 4. aprila. Poljskim tistom se javlja, da je ruska policija že zaslačila tistega mladeniča, ki je na Nevskem Prospektu poskusil ustreliti ministra Sipjagina, da pa ne more dognati njegove identitete.

Berolin 4. aprila. Knez Ferdinand se je napram nekemu žurnalistu izrazil jako nevoljno o spletkarjenju macedonskega odbora, naglašal svoje zupanje v ministristvo Karavelova, in izrazil svojo nado, da ni nobene nevarnosti več, da bi nastali kaki resni nemiri.

Madrid 4. aprila. Z ozirom na vedno naraščajoče protiklerikalno gibanje je ministrski predsednik priporočal papeževemu nunciju, naj poskrbi, da se procesij vstajenja ne vdeleži noben redovnik, češ, da so sicer izgredi neizogibni. V Alikantu je ljudstvo v cerkvi proti nekemu jezuitu, ki je grdil liberalizem, vprizorilo velikansko demonstracijo. Jezuit je moral s prižnice bežati.

Bruselj 4. aprila. Prezident Krüger zatrjuje, da je lord Kitchener burškemu generalu Bothi v imenu angleškega ministrskega predsednika lorda Salisburyja ponudil, ako kapitulira, da postane vojaški zapovednik v Transvaalu in Oranju z letno plačo 250.000 frankov. Botha je to ponudbo z ogorčenjem odklonil. Krüger priznava, da je sedanja faza burske vojne odločilna, češ, če zavzemo Angleži burske pozicije v gorovju Zoutpan, potem je nadaljnji odpor Burav onemogočen.

London 4. aprila. Več tukajšnjih listov prijavlja telegrame iz Petrograda, ki naznanjajo, da se je zgodil atentat na ruskega carja. Neki gardni častnik, ki je po svojem stanu dobil pristop v carjevem kabinetu, je, ko je kar ravnopodpisoval neke uradne spise, iz revolverja na carja ustrelil, a ga ni zadell. Oficir je potem samega sebe ustrelil v sence in se takoj mrtev zgrudil. Prihiteli komorniki in sluga so truplo odstranili. Car je bil baje jako miren.

Narodno gospodarstvo.

— Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu marcu 1901 je 284 strank vložilo 71.106 K 12 vin., 172 strank vzdignilo 50.758 K 10 vin., torej več vložilo 20.348 K 02 vin., 13 strankam se je izplačalo posojil 14.880 K, stanje vlog 1.678.905 K 49 vin., denarni promet 228.634 K 82 vin.

— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu marcu 1901 je 137 strank vložilo 39.720 K 26 vin., 146 strank vzdignilo je 35.893 K 68 vin., 32 strankam se je izplačalo posojil 40.460 K. Denarni promet 1.527.621 K 92 vin.

— Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki. V mesecu marcu 1901. Število zadruženikov 71. Vložilo je 79 strank 28.007 K 89 vin. Dvignilo 14 strank 2901 K 38 vin. Izplačalo se je 14 strankam posojil 24.880 K. Saldo blagajne dne 1. marca 1424 K 65 vin. Prejemki marca 39.576 K 74 vin. Izdatki meseca marca 32.808 K 8 vin. Denarni promet 73.809 K 47 vin. Stanje hranilnih vlog 119.725 K 33 vin. Stanje posojil 87.956 K. Saldo blagajne dne 1. aprila 8193 kron 31 vin.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806,3 m. Srednji letni tlak 756,0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Možna v 10 urah
3	9. zvečer	742,9	11,0	sl. jzhod	jasno	
4	7. jutraj	742,7	5,2	sl. svzhod	jasno	
	2. popo.	739,8	17,2	m. jzhod	del. jasno	0,0 mm.

Srednja včerašnja temperatura 11,2°, normala: 7,3°.

Dunajska borza

dne 4. aprila 1900.

Skupni državni dolg v notah	98,35
Skupni državni dolg v srebru	98,05
Avstrijska zlatna renta	117,90
Avstrijska krona renta 4%	97,35
Ogrska zlatna renta 4%	117,65
Ogrska krona renta 4%	93,10
Avstro-ogrski bančni delnice	1690 —
Kreditne delnice	707 —
London vista	240,15
Nemški državni bankovci za 100 mark	117,57
90 mark	23,49
20 frankov	19,08
italijanski bankovci	96,50
C. kr. cekini	11,32

Zahvala.

Za mnoge dokaze pristranskega sočutja mej boleznijo kakor ob smrti naše iskreno ljubljene soproge, oziroma hčere in sestre, gospe

Olge Hrašovec roj. Grebenc

ter za mnogobrojno častilno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo tem potomcem vsem, posebno pa častitim p. n. gospodom uradnikom, učiteljem, slav. gasilnemu društvu v Vel. Lašah in gg. pevcem za ganljivo petje svojo najtoplejšo zahvalo.

(701) Globoko žalujoči ostali.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.

Obhod iz Ljubljane juž. kol. Proga iz Trbiča. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inmost; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heib, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbič, Beljak, Franzensfeste. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m popoldne osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvečer osonni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiča. Ob 3. uri 25 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri in 44 m jutraj osonni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. uri 32 m popoldne osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. uri 48 m zvečer osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja. — Obhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zvečer, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m jutraj.

Nikdar več v življenju!!

355 važnih komadov
za samo 3 K 60 h.

1 krasna pozlačena ura z lepo verižico, z jednoletno pismono garancijo, 6 finih žepnih robcev, belih ali barvastih, ovrtnica z orientalskimi biseri, najlepši ženski nakit, 1 lep moški prstan z imitiranim zlahtnim kamenom, tudi za dame, 1 garnitura manšetnih in srajčnih gumbov iz double-zlata, vsi s patentnim zaklopom, 1 krasen smodkin nastavek z jantarem, 1 ff. žepni nož, 1 komad dišečega toaletnega mila, 1 usnat portmoné, 1 toaletno zrcalo z etuijem, 1 par bontonov z imit. briljantom, prav dobro ponarejenim, 1 večna beležnica, 20 predmetov za dopisne potrebe in še 255 raznih stvari, neobhodno potrebnih v hiši, gratis.

Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, velja le 3 K 60 h. Razpošilja proti povzetju nova krakovska razpošiljalna tvrdka (702)

F. Windisch
Krakow No. B.K.
Za neugajajoče se vrne denar.

1/2 kilo gosjega perja

samo 80 kraje. (697)

Pošiljam popolnoma čisto novo, sivo gosje perje, na roko cufano, 1/2 kilo samo 80 kraje., in isto v boljši kakovosti samo 70 kraje., v poskusnih poštnih zavojih po 5 kilo proti povzetju. J. Kraca, trgovina s postelnim perjem v Smihovu pri Pragi. Zamenjava dovoljena.

Spreten knjigovodja

in dopisnik za slovenski, hrvatski in nemški jezik. Želi svoje dosedanje neodkazano mesto premeniti s trajnim nameščenjem. B'agohotne ponudbe pod „Stabil“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Za Veliko noč

priporoča

Rudolf Kirbisch

slaščičar na Kongresnem trgu
piruhe in atrape iz sladkorja
in čokolade, fine bonbone in
bonbonijere, čajno pecivo in
cakes. (652-5)

Pince. — Tituli.

Potice fino nadevene.

Vina iz c. kr. dvorne kleti.

Francoski cognac.

Francoske likerje itd.

Zunanja naročila se izvršujejo točno.

Solnčnike

v največji izbi po najzmernejših cenah

priporoča

L. Mikusch

Ljubljana, Mestni trg 15.

Spretna prodajalka

izveščana v špecerijski stroki, zmožna slovenskega in nemškega jezika, sprejme se kot samostojna voditeljica pod dobrimi pogoji. (654-3)

Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Z visoke provizije za krog privatnih naročnikov

se išče zastopnik

za neko tkalnico pavole in platna z razpošiljalno trgovino. (703-1)

Ponudbe sprejema pod: „W. L. 1091“ Rudolf Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2.

Polenovka

(Stockfisch)

po pristno kapucinskem načinu namočena (388-10)

dobiva se po najnižji ceni pri

F. Mencingerju

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 44.

Svinjsko gnjat

fino surovo maslo

izborna pristna vina v steklenicah

priporoča (12-76)

Edmund Kavčič

Prešernove ulice, nasproti glavni pošti.

Špargljeva

plantaža, 3 orala obsežajoča, dobavlja vsako množino špargljev. Dobivajo se pri Viktorija-drevesnici v Lovrečini

pri Zagrebu. (648-4)

Kdor želi naravna

istrska vina

po nizki ceni kupiti, naj se zanesljivo obrne na (578-8)

C. Zalaznik, Pulj, via Castropola.

Vsestransko priznanje.

Mestna občina v Kamniku

razpisuje za bodočo mestno hranilnico

službo uradnika

z letno plačo 1400 kron, katere se bo po daljšem zadovoljnim poslovanju povišala.

Opremljene prošnje z dokazili sposobnosti vlagati se do 15. aprila t. l. pri podpisanim županstvu.

Prositelji naj naznanijo, če zamorejo položiti kavejco in v katerem znesku, ter naj izvolijo ob enem naznaniti, do katerega časa bi zamogli službo nastopiti.

Mestno županstvo v Kamniku

dné 31. marca 1901.

(679-2)

Luka Bergant s. r.

VABILO

rednemu občnemu zboru Posojilnice v Celji

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

Vorschuss-Verein in Cilli, registr. Genossenschaft mit unbeschr. Haftung

kateri se bode vršil

v četrtek, dné 11. aprila 1901, ob 2. uri popoldne

v sejni dvorani „Narodnega doma“ v Celji

z naslednjim razporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi.

(700)

Načelstvo.

Velika zaloga (101-24)

pristnih Jos. Reithoffer sinov

Pneumatik

katero nudim po isti ceni, kakor tovarna.

Styria, Helikal, Austria, Stefani

koles.

Pristne švicarske žepne ure, budilke, stenske ure, verižice, prstane itd. itd. Namizne oprave (Besteck).

Najboljši šivalni stroji.

Najnižje cene in jamstvo!

Z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden,

urur in trgovec, na Mestnem trgu št. 25, nasproti rotovža.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Gričar & Mejač, Ljubljana, Prešernove ulice št. 9

sta svojo zalogo za spomlad in poletje s dražestnimi novostmi v konfekciji za dame in dekleta spopolnila in priporočata isto svojim p. n. odjemalcem najtoplejše.

(672-5) Ilustrovani katalogi brezplačno in poštne prosto.